

Kiki a Riki

Napísal Ivan Vanák

MATYS

QR kódy
s pesničkami

Kiki a Riki

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.matys.sk
www.albatrosmedia.sk

Ivan Vanák

Kiki a Riki – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Kikī a Rikī

Text © Mgr. art. Ivan Vanák, 2025
Illustrations © Tanya Matiikiv, 2025

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie
kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania
v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez
písomného súhlasu vydavateľa.
Vytážovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle
čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4771-4
ISBN e-knihy 978-80-566-4837-7 (1. zverejnenie, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-566-4838-4 (1. zverejnenie, 2025) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-566-4836-0 (1. zverejnenie, 2025) (ePDF)

Napísal Ivan Vanák

Kikí a Rikí

Ilustrovala Tanya Matiikiv

MATYS

Ako Kiki a Riki rybky do potoka vrátili

Na kraji veľkého lesa s veľkými stromami a veľkými kopcami stojí osamelá farma. Kedy tu vyrástla, to neviem. Celé roky tu už stála. Ani veľká, ani malá. Taká akurát, aby si tu starý gazda spolu s niekoľkými domácimi zvieratkami mohli spokojne nažívať a život v prírode si užívať. Keby tých zvierat bolo menej, povedali by sme, že je to len obyčajný dedinský dom. Ale keďže náš gazda tu choval mačku, psa, sliepocky, kohútikov, králikov, kačky, ovečky, kozičky, kravku, býka, koníka, prasiatka, dokonca aj poštových holubov, a navyše sa staral ešte aj o veľkú záhradu, malé políčko a niekoľko ovocných stromov, budeme sa tváriť, že je to ozajstná farma a náš gazda je skutočný farmár. No a ako to už na tom svete chodí – tam, kde veľa ľudí a či zvierat spolu žije, tam sa stále niečo deje. A veru to často bývajú aj príhody nečakané, ba až neuveriteľné. Napríklad ako príbeh o rybičkách, ktoré zablatili celú farmu, aj keď pritom na farme vôbec nikdy neboli. Ako je to možné? Veľmi jednoducho. Stalo sa to celé iba náhodou, keď ocitli sa naše lúky pod vodou.

Po dlhej tuhej zime prišla do nášho kraja konečne jar a s ňou aj silné jarné dažde. Pršalo a pršalo celé dni, až sa malý potôčik, ktorý tečie neďaleko farmy, zmenil na veľký potok a neskôr až na malú rieku. Voda sa rozlievala z koryta na okolité brehy. Zatopila lúky, polia aj cesty. Tak sa stalo, že zrazu riečka tiekla aj popri plote našej farmy. Gazda aj zvieratká s obavami sledovali divoko tečúcu vodu a premýšľali, dokedy ešte bude jej hladina stúpať.

„Fííííháááá, to je vody. Ešte chvíľu sa tá hladina bude zdvííííhááááť a zatopí aj farmu. Možno by sme si mali postaviť nejaký lodný príííístááááv,“ zaerdžal koník Hektor, ktorý ešte nikdy predtým toľko vody nevidel.

„Nerozprávaj koniny!“ okríkol ho býk Patrik. „Na čo nám tu búúúde prístav? My nie sme zvyknutí na plavbúúú na lodi. Ale nebojte sa! Všetko búúúde dobré.“

„Náhodou, plaviť sa niekam do sveta, by bola skvelá vec. Ja veru nie som žiadny zbabelec. Hneď by som sa niekam vybral. Hoc aj k takému moru,“ podporil koníkov nápad kohútik Riki, o ktorom všetci vedeli, že je tým najodvážnejším tvorom na farme.

„Na to nepotrebuješ ani prístav. Stačí, keď ťa táto riečka chytí a odnesie ťa z dvora. Lebo každý potok a každá rieka odnesú všetko až do mora,“ ozval sa aj Kiki, o ktorom zas všetci vedeli, že je zo všetkých najmúdrejší, lebo číta veľa kníh.

